

Werkgroep Behoud de Peel

Jaarverslag 2021

2021, HET JAAR VAN DE OMMEKEER !?

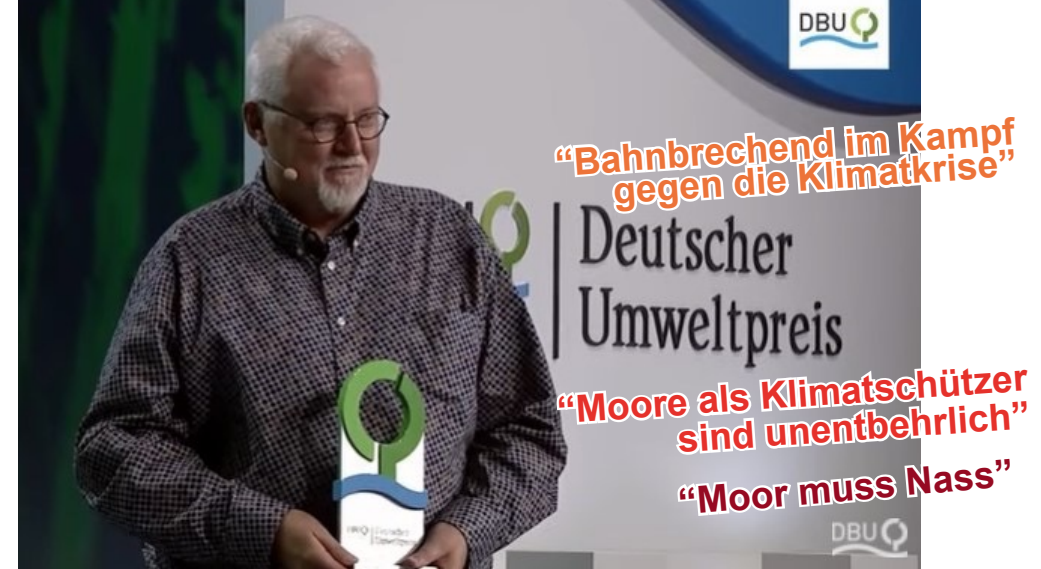
Heel 2021 drukte het Coronavirus haar stempel op het dagelijks gebeuren, maar niet alles kwam stil te liggen. Voor de Peel kan het verslagjaar gezien worden als het jaar van de ommekeer. De tientallen jaren lange strijd van de Werkgroep tegen de slechte invloed van stikstof op de natuur in het algemeen en de Peel in het bijzonder leidde tot een belangrijke stap in de aanpak van het probleem. Eind 2021 werd bekend dat in de nieuwe regering voor het eerst een minister van natuur en stikstof aan het WERK gaat; een gevolg van de streep die de rechter zette door de Programmatische Aanpak Stikstof.

Eenzelfde hardnekkig probleem voor de Peel vormen de vele beregeningsputten rondom de Peelgebieden, wel of niet legaal. Breed onderzoek heeft in 2021 aangetoond dat die wateronttrekkingen groter nadeel voor de Peel vormen dan eerder door de provincies met 'de natte vinger' werd aangenomen. Het onderzoeksresultaat zal zorgen voor een afbouw van de beregeningen binnen korte tijd. Het archief van de Werkgroep puilt uit van schrijfsels over deze twee bedreigingen. De ommekeer toont hoe (des)kundig de Werkgroep voor de Peel bezig was, is en zal zijn. Eindelijk zitten de verantwoordelijke organisaties op hetzelfde spoor. Nu de uitvoering nog. Hopelijk kunnen we daar in onze komende jaarverslagen positief op terugblikken. In dit jaarverslag laten we onze voornaamste activiteiten in 2021 nog eens voorbijkomen, ondersteund met foto's van de pracht van de Peelse flora en fauna en het unieke landschap.

De Werkgroep dankt haar vrijwilligers en donateurs die in 2021 een bijdrage hebben geleverd voor behoud en herstel van de Peel. We hopen ook op jullie aandacht en inzet voor de Peel in 2022.

In dit jaarverslag wordt regelmatig verwezen naar onze Nieuwsbrieven. Deze zijn te vinden op www.wbdp.nl/actueel. Wie 'n mailadres opgeeft aan info@wbdp.nl krijgt regelmatig deze digitale Nieuwsbrief over de bescherming van de Peel. U kunt daar ook melden dat u dit jaarverslag voortaan digitaal wilt; dat spaart papier en kosten.

Voor de nieuwe minister van natuur en stikstof is er genoeg werk rond de Peel.

DUITSE MILIEUPRIJS VOOR HANS JOOSTEN

Hans Joosten is een van de grondleggers van Werkgroep Behoud de Peel. Zonder Hans waren de Werkgroep en de Peel niet geweest zoals ze nu zijn. Geboren en getogen in Liessel, dicht bij de Liesselse en Deurnse Peel, ontstond al vroeg zijn interesse in en liefde voor de natuur en de geschiedenis van de Peel. Om nog meer over de bijzondere Peelplanten en de veenvorming te weten ging hij biologie studeren.

Toen eind jaren 70 van de vorige eeuw de Werkgroep begon met acties om de Deurnse Peel te behouden zoals die toen was, kwam die kennis goed van pas. Hans was in zijn Nederlandse periode de natuurlijke stuurman van de Werkgroep. Hieraan kwam geen einde toen Hans uit de Peel vertrok naar Duitsland om als professor aan de universiteit van Greifswald veenonderzoek over de hele wereld te gaan doen. Vanuit Greifswald en van waar ie ook zat in een veen in Azië of Zuid-Amerika; hij bleef de Werkgroep adviseren en van kennis voorzien.

Zijn onderzoek, zijn wereldwijde inzet voor behoud en bescherming van venen, zijn praktische ideeën voor oplossingen van bijvoorbeeld het klimaat- en stikstofprobleem met behulp van venen, hebben er toe geleid dat Hans de Duitse Milieuprijs 2021 van de Deutsche Bundesstiftung Umwelt (DBU) is toegekend. Hieraan is een bedrag verbonden van € 500.000.

Hans deelt die met een andere wetenschapper, prof. Dr. Katrin Böhnig-Gaese. Zij wijst – vergelijkbaar met de Werkgroep – al 40 jaar op basis van haar onderzoek op de continue verdwijning door menselijk handelen van insectensoorten, die ook een afname van andere soorten tot gevolg heeft. De patrijs bijvoorbeeld is met 90% in Duitsland afgenomen. En dat zien we ook in Nederland.

Hans gaat de prijs benutten voor het opzetten van een wereldwijde bibliotheek over veen en venen. Met natuurlijk een royale plaats voor 'zijn' Peel.

Zie onze nieuwsbrieven van 10 en 11 oktober 2021

Zie www.youtube.com/watch?v=bK6giaMHJE0&t=107s 3

Zie Prof. Dr. Dr. h.c. Hans Joosten – Umweltpreisträger 2021 - YouTube

FLORA & FAUNA VAN HET HOOGVEEN

Grote Karekiet na 60 jaar terug in de Peel

De Grote Karekiet op 8 juni 2021 in de Peel. (Foto Willy Ramaekers)

Na twee jaren van ernstige droogte was 2021 gelukkig een wat natter jaar. Veel dier- en plantensoorten hebben zich na één zo'n gemiddeld jaar bij lange na niet kunnen herstellen van een forse klap door de droogte. Als soorten compleet verdwijnen uit een gebied, kan het vele tientallen jaren en soms zelfs eeuwen duren voordat ze terugkeren, al zouden de omstandigheden er al jaren weer gunstig voor zijn. Soorten met een gering verspreidingsvermogen, zoals veel planten en niet-vliegende insecten, hebben doorgaans veel tijd nodig om vanuit plaatsen waar de soort niet is uitgestorven (bronpopulaties) een verlaten gebied opnieuw te koloniseren. Daarom is het werk van Werkgroep Behoud de Peel zo belangrijk. We proberen vooral de typische hoogveensoorten te behouden voordat ze verdwijnen. Daarbij is het instandhouden van de leefgebieden van deze soorten van groot belang en dat is nu net waarvoor de Werkgroep vanaf haar oprichting strijdt.

We waren in 2021 aangenaam verrast toen uit De Grote Peel een succesvol broedgeval van de in Nederland behoorlijk zeldzame Grote Karekiet werd gemeld! Niemand had er rekening mee gehouden dat na bijna 60 jaar deze forse zangvogel opnieuw in de Peel zou opduiken. De terugkomst heeft te maken met het voorhanden zijn van geschikt broedgebied. Dat is ontstaan na de inrichting en vernatting van de voormalige landbouwgronden grenzend aan het hoogveengebied. Verder hebben moerasvogels doorgaans een redelijk vermogen om nieuwe gebieden te koloniseren. Dit heeft te maken met het feit dat de voedselrijkere rietmoerassen, waar de Grote Karekiet een voorkeur voor heeft, niet heel erg stabiel zijn. Na verloop van tijd wordt het een wilgenmoeras en nog weer later kan er hoogveen ontstaan. Dan is het handig als je als soort niet allemaal elk jaar op dezelfde plaats terugkeert, maar dat je je vleugels uitslaat om nieuwe gebieden te ontdekken. Een bosvogel is veel minder geneigd om dat te doen, omdat bos maar heel erg langzaam verandert en vaak eeuwenlang in stand blijft.

Ondanks alle ellende waarmee ons leefklimaat en dat van vele planten en dieren wordt bedreigd, zijn er steeds opnieuw weer lichtpuntjes. Als we zorgen dat de omstandigheden verbeteren springt de natuur daar graag op in!

DAAR DOEN WE HET VOOR!

De Deurnese Peel brandt niet meer

Bij de eerste verjaardag van de grote Peelbrand blikten Omroep Brabant en L1 in onder meer hun tv-uitzendingen in april 2021 terug op de angstaanjagende calamiteit. Beide media deden hiervoor een beroep op Werkgroep Behoud de Peel.

De drie onderzoeksrapporten over de brand in de Deurnse Peel in 2020, die we in ons vorige jaarverslag melden, leidden in 2021 tot allerlei overleg en extra werk voor de terreinbeheerder. Onze Werkgroep volgde die op de bekende kritische wijze en bracht hierover ongevroegd en gevraagd advies uit.

Ons standvastige uitgangspunt is het natte oorspronkelijke karakter van een hoogveengebied als de Peel. Water brandt niet. Een stabiele en hoge waterstand in en ook om de Peel is een waarborg voor geringe brandschade. Brandpreventie, stikstofbuffering en hoogveenregeneratie gaan zo hand in hand. Niet enkel in de Deurnse Peel, maar dit zou op moeten gaan voor alle Peelrestanten! We hopen dat de vervolgkeuzes voor de brandpreventie in evenwicht zijn met het natuurlijk karakter van de Peel.

Een nat plekje in de Deurnse Peel met goeie veenmosgroei. Hier heeft het niet gebrand.

Zie onze nieuwsbrieven van 3 januari en 18 april 2021

VOEDSELARM

Nog steeds strijd tegen stikstof

In mei 2019 oordeelde de Raad van State op beroepen van WBdP dat het Programma Aanpak Stikstof niet voldeed aan de eisen van de Europese Habitatrichtlijn: de inmiddels berucht geworden 'stikstofuitspraak'. De overheid dient veel meer te doen om de overmaat aan stikstof te verminderen. Hopelijk komt er met de minister van Natuur en Stikstof een echt evenwicht in de belangen van natuur en economie.

Na deze uitspraak kregen we het een stuk minder druk met stikstofprocedures. Toch hebben we op dit vlak in 2021 nog actie gevoerd:

In het jaarverslag van 2020 vermeldden we dat we bij **provincie N.-Brabant en Limburg** handhavingsverzoeken hadden ingediend. Het betrof bedrijven waarvan door de PAS-uitspraak de vergunning was vernietigd en waarvan wij informatie hadden dat de uitbreiding toch was gerealiseerd.

In 2021 was dit het vervolg: uit informatie van de provincie bleek dat de twee Brabantse bedrijven toch niet in overtreding waren. In Limburg dienden we 15 bezwaren in omdat de provincie weigerde om handhavend op te treden. In 7 gevallen gingen we in beroep bij de rechtbank. Uiteindelijk bleven 2 beroepen over (één in Peel en Maas en één in Venray). De overige zaken werden opgelost doordat vanwege ons handhavingsverzoek een nieuwe vergunning werd aangevraagd waarbij de ammoniakemissie niet meer toenam.

In 2011 diende een pluimveebedrijf in **Someren** een aanvraag voor een natuurvergunning in voor een forse uitbreiding van het aantal dieren en daarmee van de stikstofuitstoot. Het bedrijf ligt nabij het Natura2000-gebied de Grootte Peel. In 2013 verleende provincie N.-Brabant deze vergunning. Jaren volgden met beroep, vergunningvernietiging, nieuwe aanvraag, verlening en weer beroep. Op 15 september 2021, 10 jaar na het begin, kwam tenslotte een einde aan deze kwestie. De Raad van State gaf de Werkgroep en de Brabantse Milieufederatie gelijk. De verleende vergunning is vernietigd. We vroegen de provincie om handhavend op te treden, omdat de uitbreiding al is gerealiseerd, terwijl er dus geen vergunning voor is.

Zie onze nieuwsbrieven van 17 augustus, 2 oktober en 23 november 2021

Wethouder: veestapel inkrimpen

Venrays collegelid: Rijk en provincie te afwachtend

Werkgroep roept gemeenten op tot groeistop ammoniakemissie

De stg. 'Werkgroep Behoud de Peel' heeft vijf gemeenten een dringende oproep gestuurd om geen hinderwetvergunningen meer te verlenen aan veehouders, indien daardoor de emissie van ammoniak zou toenemen. Het betreft de gemeenten Bakel, Heythuysen, Horst, Helden en Sevenum.

Deze gemeenten houden zich weliswaar verder weg getransporteerd dan 500 meter. In de richtlijn zelf wordt dat ook al aangegeven: daarin staat dat binnen 5 kilometer van de bron slechts 20% van de ammoniak op de grond terecht komt. De richtlijn dient er volgens de Werkgroep dan ook alleen voor om te voorkomen dat de neerslag van ammoniak in de bossen en natuurgebieden al te veel

CDA: desnoods minder vee in Peelgebied

(Van onze parlementaire redactie)

DEN HAAG – Het CDA sluit niet uit dat de veestapel in en rond de Peel afgeslankt moet worden. Zo'n maatregel kan nodig zijn in gebieden die zwaar belast zijn, zoals de Peel en de Gelderse Vallei.

Dit staat te lezen in een milieunotitie van de CDA-fractie. „Zwaar belaste gebieden (Peel en Gelderse Vallei) vergen een specifieke aanpak. Op termijn is waarschijnlijk een gericht volumebeleid nodig,” staat letterlijk in de CDA-notitie.

Landelijke en regionale dagbladen en weekkrantjes brachten in 1989 de oproep van de Werkgroep, zoals de Peelkoerier op 9 november 1989

In **Asten** vroeg een melkveebedrijf een natuurvergunning voor meer melkkoeien. De provincie stelde dat die vergunning niet nodig was, omdat door toepassing van emissie-arme stalsystemen de emissie van stikstof niet toe zou nemen. WBdP heeft bij de provincie een handhavingsverzoek ingediend. Volgens ons is een vergunning wél vereist. In recente rapporten wordt namelijk betwijfeld of die technieken daadwerkelijk een lagere uitstoot tot gevolg hebben.

WBdP is niet tegen melkrundveebedrijven rond de Peel. Ze zijn echter alleen gunstig voor de natuur indien het extensieve bedrijven betreft: weinig koeien per ha, een hogere waterstand, weinig gebruik van bestrijdingsmiddelen e.d. Bovendien gaat het er in dit geval om dat er duidelijk meer koeien gehouden worden, terwijl met technieken (als die zouden werken) de stikstofuitstoot gelijk gehouden wordt. Die uitstoot moet echter juist fors omlaag.

In **Nederweert** dienden we een zienswijze in tegen een ontwerp-Omgevingsvergunning voor een varkensbedrijf. De gemeente stelde dat de uitstoot van ammoniak niet toe zou nemen. Volgens ons klopt dit niet. Van de bestaande vergunning blijken twee stallen nooit gebouwd te zijn. De gemeente rekende deze wel mee. Bovendien worden de varkens in de nieuwe situatie deels gehuisvest met gecombineerde luchtwassers. Daarvan is gebleken dat ze in de praktijk minder ammoniak reduceren dan eerst berekend werd.

De Werkgroep heeft door de jaren heen met haar acties zeker wat bereikt. De echte oplossing laat nog steeds op zich wachten: minder dieren.

niet meer WILD, WOEST EN LEDIG

Project Leegveld

2021 was ook een ommekeer voor de Deurnse en Liesselse Peel, zij het in mineur. De uitvoering van Project Leegveld startte. Grote, snerpende zaagmachines legden over brede en kilometers lange stroken de wilde, woeste begroeiing om. Die werd niet afgevoerd, maar als golfbreker in open water gelegd om de veenmosgroei te vergemakkelijken. Veenmosgroei is een hoofddoelstelling van het project. De verhouding tussen benodigd hout en aanbod is her en der wel zoek; te veel aanbod. Stalen rijplaten maakten van de open gezaagde stroken een snelweg door het natuurgebied. Dagelijks kletterden daarover de vrachtauto's heen en weer en vol en leeg voor de aanvoer van grond voor de aan te leggen kades. Die moeten gaan zorgen voor een hogere waterstand, een andere hoofddoelstelling.

Zie onze nieuwsbrieven van 7 juli 2018, 1 augustus, 25 en 26 oktober 2021

Veenmosgroei, hogere waterstand, dat klinkt goed. Menigeen maakt zich echter ongerust over de 'verwoesting' als gevolg van de werkzaamheden voor het Project Leegveld. Ook Werkgroep Behoud de Peel is niet onverdeeld gelukkig met plan en uitvoering. Met name maken we ons zorgen over de aantasting van de rust door gebruik van de kades. Ook zijn we sceptisch over het nut van kades en over het gooien van houtsnippers in waterplassen en het in het water verwerken van omgezaagde bomen.

In de belangrijke keten van opdrachtgever, projecteigenaar, terreinbeheerder en diverse uitvoerders wordt ook wel eens een schakel gemist. Niet alleen de natuur, maar ook de cultuurhistorie zijn hiervan de dupe. Hoe kon het gebeuren dat een historische wijk is dichtgeschoven, met onherstelbaar gevolg voor de oever; alles niet in overeenstemming met het projectplan. Ook herstel van de specifieke natuur, zoals het daar groeiende veenmos Sphagnum riparium, zal moeilijk zijn.

In de Mariapeel en De Grootte Peel zijn eerder in groot-schalige Life+projecten kades aangelegd. Het oude beeld is daar grotendeels terug. Over enkele jaren zal ook het beeld in de Deurnse Peel weer anders zijn dan dat van 2021. De vraag blijft of het wilderniskarakter, dat deze Peel als enige van de Peelgebieden nog enigszins had, dan ook terug zal zijn. Een rol hierin speelt de openstelling van de Deurnse Peel. De kades maken het gebied zo toegankelijk als ten tijde van de verveningen.

In 2018 heeft Staatsbosbeheer voor haar Peelgebieden een recreatie-zoneringsplan opgesteld. Vanwege het wilderniskarakter is de Deurnse Peel daarin voor het grootste deel bestemd als niet toegankelijk rustgebied voor de natuur. De openlegging in 2021 door opruiming van de wildernis en aanleg van kades vraagt om een extra inspanning van de terreinbeheerder om na afronding van Project Leegveld het beoogde niet toegankelijke rustgebied te waarborgen.

Positief in Project Leegveld is de verwerving van 180 hectare landbouwgrond ten westen van de Deurnse Peel, plus de omzetting daarvan in natuur en het vernatten daarvan. Die vernatting moet tegendruk geven aan de te sterk wisselende waterstand in de Peel. Die nieuwe natuur wordt door kades in verschillende compartimenten verdeeld, met elk een andere maximale waterstand.

Behoud de Peel: vergunning voor aanleg putten

(Van een onzer verslaggevers)

DEN HAAG/DE PEEL - De Werkgroep Behoud de Peel wil dat paal en perk wordt gesteld aan het slaan van beregeningsputten in de bufferzones rond de Deurnese Peel, de Grote Peel en de Mariapeel.

Daarom dringt de werkgroep

Onttrekking van grondwater is schadelijk voor de Peel. De overheid moet hier meer aandacht aan besteden.

Vergunning nodig

Zie onze nieuwsbrieven van 1 maart en 24 dec. 2021

Zoals blijkt uit dit knipsel, vroeg de Werkgroep al bijna 30 jaar geleden aandacht voor kwalijke gevolgen van grondwateronttrekking. Helmonds Dagblad, 15 januari 1993.

Onttrekking grondwater

Bij andere onderwerpen is in dit jaarverslag al gewezen op het belang van een hoge en stabiele waterstand in de directe omgeving van de Peelgebieden. De noodzaak hiervan voor een gewenste natte Peel is de Werkgroep al heel lang duidelijk en daarom pleit ze al vele jaren voor een vermindering van beregening. Aan het eind van het verslagjaar is die duidelijkheid – al dan niet gedwongen – bij meerdere bij de Peel betrokken organisaties ook doorgedrongen. Een ommekeer van jewelste voor de Peel.

De Werkgroep had in mei 2018 beroep ingesteld tegen het Natura2000-Beheerplan voor de Peel. Gezien de uitkomsten van diverse onderzoeken stond onterecht in het plan dat het beregenen uit grondwater rondom de Peel slechts een gering effect heeft en daarom deels vrijgesteld kan worden van de vergunningplicht Wet natuurbescherming. Die onderzoeken onderstrepen de noodzaak van minder grondwateronttrekking en meer waterconservering.

De rechtbank Oost-Brabant stelde op 20 december 2018 de Werkgroep in het gelijk. Hiertegen gingen de provincie Limburg en de Limburgse Land- en Tuinbouwbond op hun beurt in hoger beroep. Op 24 februari 2021 heeft de Raad van State dit ongegrond verklaard. Er geldt daarom geen vergunningsvrijstelling in het kader van de Wet natuurbescherming voor beregening rondom de Peel. Een nieuw besluit op het beregeningsonderdeel van het Natura2000-Beheerplan is vereist.

Lopende dat hoger beroep werd al gestart met de voorbereidingen van een nieuw besluit. Bij dit onderzoek zijn door de provincies Limburg en Noord-Brabant betrokken: Waterschap Limburg,

Waterschap Aa en Maas, Staatsbosbeheer, ZLTO, LLTB en Werkgroep Behoud de Peel. Eind 2021 is het onderzoek afgerond, met als conclusie: **er is een significant negatief effect van de beregeningen op de waterstand in de Peel.** De provincies zullen beregening daarom niet kunnen vrijstellen van de vergunningplicht Wet natuurbescherming. Wat zal eind maart 2022 het nieuwe besluit inhouden? Wordt de ommekeer een effectieve verandering in het voordeel van de Peel? De door de Werkgroep ingediende visie gaat in die richting: de illegale putten direct sluiten en de overige putten sluiten na een afbouwperiode van twee jaar.

We schreven het al in ons vorige jaarverslag. De droogte is geen incident meer, maar wordt structureel veroorzaakt door klimaatsverandering. Ingrijpende aanpassingen zijn dringend vereist. Het is niet langer voldoende om alleen in natuurgebieden als de Peel water langer vast te houden; op veel meer plekken moeten we het watersysteem anders inrichten.

FLORA & FAUNA VAN HET HOOGVEEN

Een kralen- snoer van vo- gelparadijsjes bij Nederweert: Roeventerpeel, Schoorkuilen, Kwegt, Sarsven, De Banen.

Onder de bezielende hoede van Stichting Het Limburgs Landschap heeft zich in Nederweert een vogelparadijs ontwikkeld. Het gaat om een vijftal vennen en Peelrestanten die door waterlopen aan elkaar geregen zijn als een parelsnoer. De bescherming van dit complex heeft heel wat voeten in aarde gehad. Het scheelde niet veel of de Roeventerpeel, het Sarsven en De Banen waren ontgonnen tot landbouwgrond. Gelukkig kon dat worden voorkomen door de aankoop van deze vennen vanaf 1940 door Het Limburgs Landschap. Ten tijde van de aankoop waren deze gebieden ernstig aangetast door ontwatering en inspoeling van meststoffen.

Drie omvangrijke herstelprojecten waren nodig om de natuurwaarden in dit Natura2000-gebied veilig te stellen. De Schoorkuilen en de Kwegt waren gedempt met zand, dat afkomstig was van het graven van het Kanaal Wessem-Nederweert. Vervolgens veranderden de vennen in akkers. Vanaf 2015 werden ze weer uitgegraven en kreeg de parelketting haar oude vorm terug. Werkgroep Behoud de Peel heeft zich voor dit gebied sterk gemaakt om de stikstofdepositie en de verdroging terug te dringen.

In de Banen bouwden de lepelaars hun nesten in dichte struiken midden in het water, veilig voor de meeste vijanden.

Ze waren daar niet zo goed zichtbaar, maar voedselzoekende lepelaars waren tot in de wijde omgeving te bewonderen.

Al dit werk heeft geleid tot een unieke moerasnatuur. In 2021 vestigden zich 12 paren Lepelaars in De Banen en wisten er succesvol jongen groot te brengen. Daarmee was deze prachtige soort, na een eerste broedpoging in de Mariapeel in 2016, weer terug als broedvogel in de Peelstreek. De lepelaars haalden hun voedsel niet alleen in de andere vennen van de parelketting maar ook in De Groote Peel en de Verheven Peel.

In de Tweede Kamer klinkt vanuit een specifieke partij consequent de vraag aan de regering of de uitvoering van natuurherstel wel (het beoogde) resultaat heeft, want "natuurbeheerders verantwoordt dit nooit". Dit parelsnoer van Roeventerpeel, Schoorkuilen, Kwegt, Sarsven en De Banen beantwoordt deze vraag volledig positief. Ga er zelf eens een kijkje nemen en geniet dan van de prachtige Peelnatuur.

Niet als in De Groote Peel werd in de Schoorkuilen langdurig een zingende Grote Karekiet waargenomen. Het is echter niet bekend of die hier ook gebroed heeft. Andere zeldzaamheden die in 2021 in het complex broedden zijn de Georde Fuut, Roerdomp, Zomertaling, IJsvogel, Nachtegaal, Grauwe Klauwier en Wielewaal. Stuk voor stuk prachtige soorten om te zien en ze voorzien daarmee het parelsnoer van extra glans!

De natte 'nieuwe natuur' die op veel plaatsen rond Peelreservaten ontstaat biedt niet alleen levenskansen voor allerlei watervogels, maar ook voor moerasbewoners als deze watersnip.

Nieuwe natuur is overigens een vreemde titel voor wat ooit Peel was en in de loop van de laatste eeuw is ontgonnen tot landbouwgrond.

OPEN & NAT & VOEDSELARM

Peelwerk

Al meer dan 40 jaar steekt de Werkgroep met veel vrijwilligers de handen uit de mouwen om de Peel open, voedselarm en nat te houden. Kon in 2020 vanwege de Corona-pandemie dit beheerwerk niet gedaan worden, in het verslagjaar was het weer wel mogelijk. Gelukkig, want er is nog altijd veel werk aan de winkel. De natuur staat niet stil. Het open karakter van de Peel gaat verloren op plekken waar berken en dennen vrij spel hebben.

Op zaterdag 6 november 2021 is tijdens de landelijke natuurwerkdag gewerkt in Nationaal Park De Grootte Peel. Met zaag en takkenschaar hebben een dertigtal handen de in de voorbije jaren opgeschoten boompjes omgelegd en afgevoerd. De dag was georganiseerd door Staatsbosbeheer en Werkgroep Behoud de Peel.

Een impressie van de natuurwerkdag 2021 in De Grootte Peel. Een verademing, dit handmatig Peelbeheer in tegenstelling tot het grootschalig, mega-machinaal 'opruimen' van de wildernis in de Deurnse Peel in 2021.

OPEN & NAT & VOEDSELARM

WERKGROEP BEHOUD DE PEEL heeft zich ook in 2021 weer ingezet voor alle Peelgebieden en was een onmisbare partij in de discussies over de toekomst van de Pelen. Omwille van haar expertise en enthousiasme is de Werkgroep gevraagd deel te nemen in:

- de natuurgeleding van de Integrale Gebiedscommissie Peelvenen
- het Groenoverleg van Staatsbosbeheer
- de werkgroep Life+ Leegveld (Provincie Noord-Brabant)
- de Adviescommissie Mariapeel
- de klankbordgroep Herstel Peelkanalen (Waterschap Aa & Maas)
- het provinciaal overleg Gebiedsgerichte Aanpak (GGA) Vitale Peel
- het onderzoek door de Zuidelijke Rekenkamer naar de realisatie van natuurdoelstellingen in de Peelvenen
- de Brabantse Milieufederatie
- de Natuur- en Milieufederatie Limburg
- provinciaal en landelijk overleg stikstofproblematiek
- het Brabants Burgerplatform, dat de kwalijke effecten van mest aan de kaak stelt (zie onze nieuwsbrief van 14 januari 2021)
- allerlei incidentele overleggen

Gebiedsbeheerders, zoals Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten, Brabants Landschap en Limburgs Landschap hebben voor hun natuurterreinen buiten de Peel weer baat gehad bij het werk van Werkgroep Behoud de Peel in 2021.

Voorjaar 2021 kwam het door de Stichting VEEN uitgegeven boek **Heel de Peel** uit. Hieraan heeft de Werkgroep tekstuele bijdragen geleverd. Het boek met meer dan 400 pagina's is een aanwinst voor de boekenkast van elke Peelliefhebber. De eerste oplage van 2000 exemplaren was dan ook snel weg en de aanhoudende vraag bracht een tweede druk.

Heel de Peel (ISBN 978-90-9033422-6) is verkrijgbaar bij de boekhandel, Bezoekerscentrum De Pelen en via de websites www.heeldepeel.nl

We kunnen niet zonder donateurs

In diverse opzichten was 2021 voor ons een ommekeer, maar één ding bleef gelijk: Werkgroep Behoud de Peel blijft nog steeds volledig afhankelijk van de steun van donateurs. Daarom wijzen we weer graag op ons rekeningnummer hieronder. Omdat onze stichting een ANBI-instelling is, kunt u uw schenking bij uw belastingaangifte in mindering brengen.

Er is ook de mogelijkheid om een periodieke schenking te doen gedurende ten minste 5 jaar. In dat geval is het voor de belasting volledig aftrekbaar, zonder drempel. Mocht u zo'n periodieke schenking willen doen, dan kunt u dat via een email aan info@wbdp.nl laten weten.

Wij bedanken alle gulle gevers, die ons werk mogelijk maken.

Werkgroep Behoud de Peel

Postadres: Lavendelheide 27, 5754 EA Deurne

Telefoon: 0493-319610 E-mail: info@wbdp.nl

Facebook: Behoud de Peel

IBAN: NL25 TRIO 0338 4953 47 t.n.v

Werkgroep Behoud de Peel, Deurne

Website: www.wbdp.nl

